

Denies Afskeds Sang.

Plutus.

Compos: par Triolo.

Triste.

See Dønnen affagt er! Jeg kand ej meer her blive, til andre Mennisker, jeg maae mig strax begive, Jeg uoen

Moje kand mit Bøjskab med mig føre, den nogen Armod's-Stand mig Reisen let vil giøre.

Man ienke mig ej kand
 som herved intet taber
 men vel et dnoigt Land
 som Plutus snart omskaber
 thi ved min Bortgang det
 vil hovedkuler til Ljoer
 og Ondskab stirtes slet
 og tabe gamle Dnoer.

Gak da ³Denia bort
 lad Staden sig kuns frjoede
 dens Glæde blir og kort
 slikt vil dem snart fortrjoede
 foelg kiære Børn med mig
 og Oejne ikke væde
 lad Dnoen gramme sig
 og Staden kuns begræde.

Som inden ⁴Soel gaer ned
 skal Oejnsfjndlig lære,
 at mobilot Hærlighed
 til Strikke dem vil være
 og at med Armod Dno
 af Landet maa uofores
 man jo paa heftig Frjo
 til Sørge-Toner hører.

Plinius Afskeds Sang.

Compos: par Thielo. 2

Friske.

O et forunderlig Exempel, for dem man nys opreiste Tempel, nu Haanhed viises og Foragl, of Staden dens Vel.

giører Leedes, og Fuldtyd om igjen ombedes, at øve forrig Overmagt, at øve forrig Overmagt.

En Fionde her paa mig man hylde
 og egne Synder mig paaskjælder,
 Skiont alles Jeg Velgiører er,
 Jeg søge nu maa andre Stæder,
 hvor Læskand i Agt og Hæder
 hvorfor Velgierning Tak man seer.

Med Blindhed Jeg paa mig er slagen,
 og Dines Sjæl mig er betagen,
 jeg skilckender intet meer,
 jeg mig derover gi bør græmme
 thi med det gode Jeg det stemme
 blant Mennisker gi meere seer.

J Pluto. Venice Afkæds-Sang.

See, Dommen affagt er,
 Jeg kand ey meer her blive,
 Til andre Menneſker
 Jeg maa mig ſtrax begive.
 Jeg uden Nøye kand
 Mit Boefkab hos mig føre,
 Den nøgne Armods-Stand
 Mig Reysen let vil giøre.

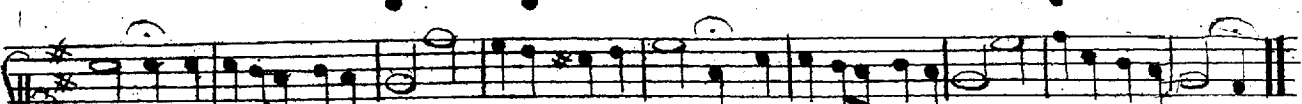
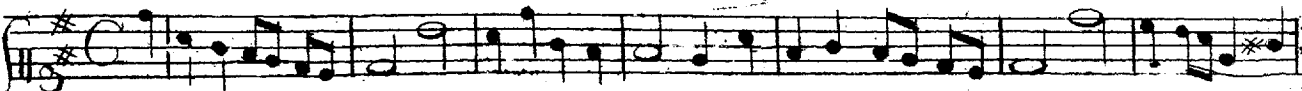
Man ynke mig ey kand,
 Som herved intet taber,
 Men vel et dydigt Land,
 Som Plutus ſnart omſkaber;
 Thi ved min Bortgang det
 Vil Hovedfulds til Lyder
 Og Ondskab ſtyrtes ſlet,
 Og tabe gamle Dyder.

Gaf da Venia bort!
 Lad Staden kuns ſig fryde,
 Dens Glæde blir kuns kort,
 Sligt vil den ſnart fortryde.
 Følg kiære Børn med mig!
 Og Dyne ikke væde,
 Lad Dyden græmme ſig,
 Og Staden kuns begræde,

Som inden Seel gaaer ned,
 Skal øyensynlig lære,
 At indbildt Herlighed
 Til Strikke dem vil være,
 Og at med Armod, Dyd
 Af Landet man udfører.
 Man jo paa heftig Fryd
 Sit Serge-Toner hører.

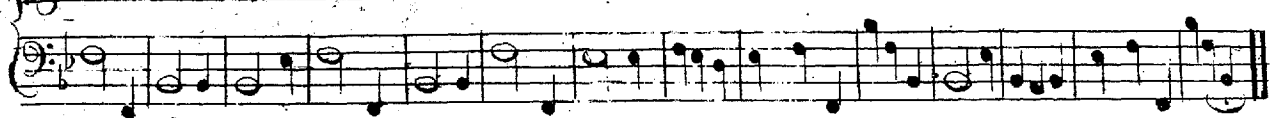
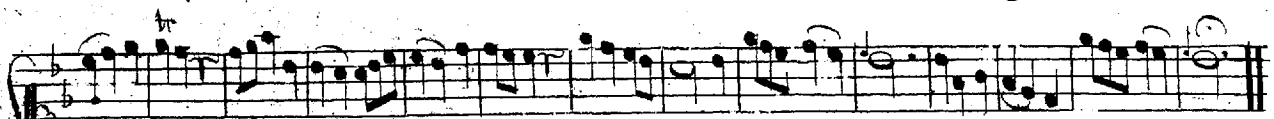
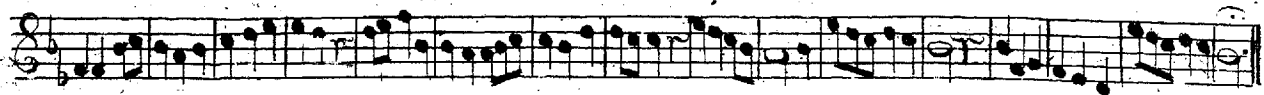
Frische.

(3)

Mesto.

(4)

Pluti Afsteeds-Sang.

Det forunderligt Exempel!
 For den man nys opreyste Tempel,
 Nu Haanhed viises og Foragt,
 Af Staden dens Belgiorer leedes,
 Og Fattigdom igien ombedes,
 ∴ At øve forrig Overmagt. ∴

En Fiende her paa ny man hylde,
 Og egne Synder mig paaskylde,
 Skiont alles Jeg Belgiorer er.
 Jeg søge maa nu andre Stæder,
 Hvor leves Land i Agt og Hæder,
 Hvor for Belgierning Tak man feer.

Med Blindhed jeg paa ny er slagen,
 Og Dynes Syn mig er betagen,
 Jeg filler, kiender intet meer.
 Jeg mig derover ey bør græmme;
 Thi med det Gode jeg det Stemme
 Blant Mennesker ey meere feer.